

هجدهم بهمن 1402

مجله ادبی آنی

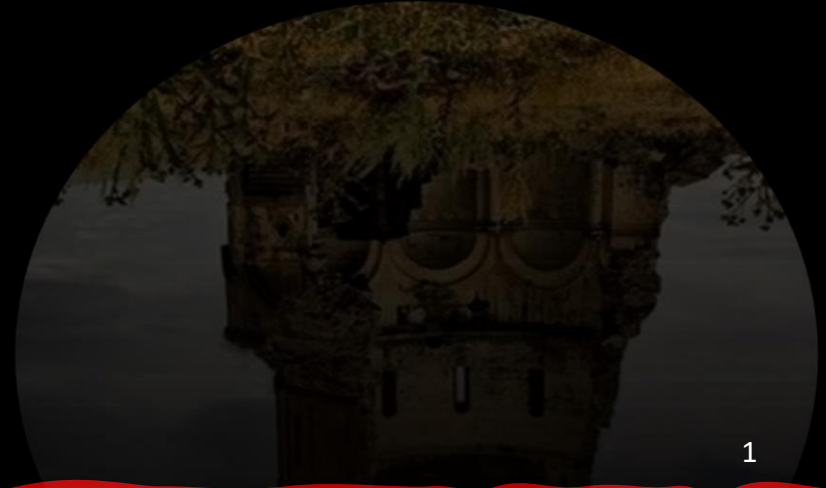
مجله شماره 38

وب سایت: <http://aniletters.com>

در این شماره خواهی خواند:

- اسطوره شناسی در ادبیات
- مصاحبه با استاد قاسم علی دماوندی
(بخش دوم)
- قدیمی ترین اشعار جهان کدام اند؟
- سکولاریسم و متفکران غربی

Արփիար Պետրոսեան
Զապէլ Եսայանը.....

فهرست

مقدمه.....	۸-۱۱
بزرگان شعر.....	۱۴-۲۰
ادبیات جهان.....	۲۳
ادبیات ایران.....	۲۴
شعر شاعران.....	۲۸-۳۲
تبلیغات.....	۴-۶
حکایت.....	۵۵
موسیقی.....	۵۰-۵۳
بهداشت دهان و دندان.....	۵۶
مصاحبه.....	پخش در اینستاگرام

طراح وبسایت: داوود محمد کیا
@esher.official

دسته بندی موضوعی: ادبیات
دوره انتشار: هفته نامه
مدیر مسئول: آنیتا-آرزومانیان
شماره: سی و هشتم

پست الکترونیکی:

www.ani.arzoomanian@yahoo.com

تلگرام:

t.me/anisettes

اینستاگرام:

[@anita_arzoomanian](https://www.instagram.com/anita_arzoomanian)

وب سایت:

www.aniletters.com

www.anipoetry.ir

تبلیغات

آلبرت آرستاکس یانس

قلم زنی دستی سبک تبریزی روی فلزات
گرانها، ساخت و تعمیر انواع ظروف و زیور
آلات
جهت سفارش با شماره تلفن زیر تماس حاصل
فرمایید.

09190266552

ادوین آرزومانیان

خرید، فروش و تعمیرات تخصصی لپ
تاپ و قطعات.
شماره تماس:

09101449966

قلم زنی و نقره سازی ادوارد

ساخت انواع منسوجات نقره
جهت سفارش با شماره تلفن های زیر
تماس حاصل فرمایید.

66710039

09195088536

دکتر بهزاد هوشمند

متخصص و جراح بیماری های لثه و
ایمپلنت

22019366

22019073

- پلاتو فیزیکیال تئاتر، اریال یوگا و نمایش
- استودیوی ضبط موسیقی و آهنگسازی
- مجهز به فضای باز مجزا

محدوده کریمخان

تلفن تماس:

.۹۳۶۹۲۷۵۲۲۸

جناب آقای علی دماوندی

تجربه حس خوب با اریال یوگا

کالری سوزی بین ۷۰۰ تا ۱۰۰۰ کالری

افزایش انعطاف پذیری بدن

از بین بردن گرفتگی عضلات

تسکین فشارهای مفاصل و ستون فقرات

تقویت عضلات شکم، پهلو و کمر

افزایش حس حضور در محیط

آزاد کردن اندورفین

افزایش تعادل

mirela__art

Let's relax with
MI RE LA

کریم خان

۰۹۳۶ ۹۲۷ ۵۲۲۸

@mirela__art

Հին հայկական երաժշտության զարգացման գործում մեծ դեր խաղաց Ներսես Շնորհալին (XII դար), ով գրեց բազմաթիվ երգեր, տաղեր և շարականներ: Հովհաննես Իմաստասերը (XI - XII դարեր), Հովհաննես Երզնկացին (XIII դար) և այլք իրենց աշխատություններում ուսումնասիրում էին երաժշտա-գեղագիտական բնույթի թեմաներ: Առաքել Սյունեցին, Հակոբ Ղրիմեցին գրել են տվյալ ժամանակաշրջանի երաժշտական գործիքների մասին: Մեծ արժեք են ներկայացնում Կիլիկիայի թագավորությունում ստեղծված պատմական երգերի բառերը (Հեթում Ա արքայի որդի Լյոնի գերեվարության մասին և այլն): XIV դարից հասարակական տաղերը զգալիորեն դուրս են մղում շարականներին և այլ հոգևոր ստեղծագործություններին: Հատկապես սկսած XVI դարից՝ Հայաստանի՝ Թուրքիայի և Իրանի միջև բաժանվելուց հետո, ամրապնդվում են սոցիալական թեմաները և գերակայում են ողբերգական երգերը:

Միջնադարյան երգերի ժողովածուներից են Շարակնոցը, Գանձարանը, Մանրուսմունքը և Տաղարանը:

مقدمه:

اسطوره نماد زندگی پیش از دانش و نشان مشخص روزگاران باستان است. تحول اساطیر هر قوم معرف تحول شکل زندگی، دگرگونی ساختار اجتماعی و تحول اندیشه و دانش است. در واقع اسطوره نشان دهنده ی دگرگونی بنیادین در پویش بالارونده ی ذهن بشری است. اساطیر روایاتی است که از طبیعت یا ذهن انسان بدوی ریشه میگیرد و برآمده از رابطه دو سویه ی این دو است.

اسطوره در زبان فارسی برگرفته از الاسطوره و الاسیطره (جمع آن اساطیر) در زبان تازی و به معنای روایت و سخنی است که اصلی ندارد. اسطوره نمود وام واژه ای است از اصل یونانی به معنای تحقیق، جستجو، شرح و تاریخ.

در دانش نامه بریتانیکا، اسطوره به صورت اصطلاحی کلی آورده شده که دلالت بر روایتی نمادین در دین و مذهب دارد، به طوری که از اعمال نمادین (آیین ها و مراسم)، مکان ها و چیزهای نمادین (تندیس ها و معابد) تمیز و تشخیص دادنی است.

از دیدگاه دیگر اسطوره چهار معنا و جنبه دارد:

- ۱- روی دادی افسانه ای و سنتی درباره ی موجودی فرآبشری.
- ۲- داستانی درباره حوادثی که توجیه طبیعی و منطقی نداشته باشد.
- ۳- اعتقادی اثبات ناپذیر که صرفا براساس جنبه رمزآمیز و فرابشری آن پذیرفته شده و درباره درستی و نادرستی آن چون و چرا نشده است.

۴- هر گونه داستان یا فکر ساختگی و تخیلی درباره اشخاص و حوادث استثنایی و فراطبیعی. اسطوره همیشه متضمن روایت "خلقت" است؛ یعنی می گوید چه گونه چیزی پدید آمده و هستی خود را آغاز کرده است، اسطوره فقط از چیزی سخن می گوید که واقعا روی داده و به تمامی پدیدار شده است.

انواع اسطوره

- ۱- اسطوره آیینی
- ۲- اسطوره خاست گاهی
- ۳- اسطوره کیش
- ۴- اسطوره اعتبار و شخصیت
- ۵- اسطوره فرجام (اسطوره های کهن-سیاوش-کاوه اهنگر-آریو برزن-بابک خرمدین).

برگرفته از کتاب فرهنگ عامه
نوشته دکتر احمد تمیم داری

شاید اسطوره ها تکه ای از تاریخ نباشند اما بی گمان پیشینه و بن مایه تاریخ هستند. اسطوره ها بازتاباننده فرهنگ، باور و جهان بینی یک ملت و سرزمینند که اهمیتشان در میان هزاران بریده تاریخی رنگ باخته است. گرچه شاهنامه، شاهکار فرهنگ باستان این سرزمین، مشحون از ردپای اسطوره هاست اما در مجموع بهای چندانی به اساطیر داده نمی شود. آن گونه که مهرداد بهار، اسطوره شناس برجسته می نویسد: «اساطیر ایرانی می توانند بسیاری از ساخت های بنیادی و نهاد های روبنایی ادوار کهن تمدن ما را روشن سازد و ارتباطات فرهنگی ما را با اقوام دیگر مشخص کند و گنگی های باستان شناسی را در روشن ساختن همه جانبه تمدن ما بر طرف سازد. اما دریغ! که هنوز گمان می دارند اساطیر قصه پردازی است و به درد قهوه خانه های سابق می خورد و دیگر در عصر سفر های فضایی اهمیت و ارزشی ندارد.» (اساطیر ایران - مهرداد بهار - انتشارات بنیاد فرهنگ ایران - ص پنج پیشگفتار) اما خوب که نگاه می کنی می بینی اسطوره ها چگونه تو را به ادوار کهن تاریخ سرزمینت سنجاق می کنند.

اسطوره های ایرانی را باید در چارچوب چشم انداز تاریخی این سرزمین جست و جو کرد. اسطوره هایی که همچون نشانه هایی بازمانده از عصر درهم تنیدگی اقوام هند و اروپایی، حیات پیش از کوچیدنشان را پژواک می دهند. به راستی ریشه بسیاری از اسطوره ها به زمانی بازمی گردد که اقوام موسوم به هند و اروپایی هنوز از هم نگیخته و با هم می زیستند. به همین جهت است که بسیاری از اسطوره های ایرانیان با اسطوره های هندوان آریایی نژاد شباهت تام دارد، در واقع خاستگاه یک سرزمین است و بس. اندک تفاوت های به وجود آمده در مسیر تاریخ هم از مقتضیات ناگزیر بوده است. تفاوت هایی که در برابر انبوه شباهت ها رنگ می بازد. دو کتاب آیینی کهن این هر دو قوم، ریگ ودای هندی و یشت های ایرانی در بسیاری از سروده ها به هم گره کور می خورند.

اسطوره ها، برآمده از دل حیات اجتماعی جذابیت نهفته در ساخت روایت گونه اساطیر ایرانی از آنجا سرچشمه می گیرد که بسیاری از این اسطوره ها همچون نشانه هایی از دل طبیعت و زندگی اجتماعی بشری سر برمی آورند و مفاهیم دینی و فلسفی خود را از دریچه آشنا و مانوس چارچوب های فکری آمیخته با فرهنگ و باور انسان ها بازمی تابانند و یا گاه اشاره ای به حیات اقتصادی و کشاورزی جامعه می افکنند و بدین شکل، تصویری عمومی از ساخت جامعه کهن برمی سازند. بسیاری از جشن های باستانی در واقع در ابتدای شکل گیری خود پاسداشت طبیعت بوده اند که به کشت و زرع مردمان رونق و شکوه می بخشاییده است. از همین جا می توان به نتیجه گیری مهمی دست یافت و آن اینکه در ایران باستان اسطوره ها، منابع ارزنده ای از آرمان های بلند بشری و اندیشه های عمیق انسانی بوده اند. این اسطوره ها از چنان عمومیتی برخوردار بودند که به عنوان نام ماه های سال هم به کار می رفتند.

منبع:
بررسی خاستگاه اسطوره‌ای نام
در گستره ادبیات حماسی

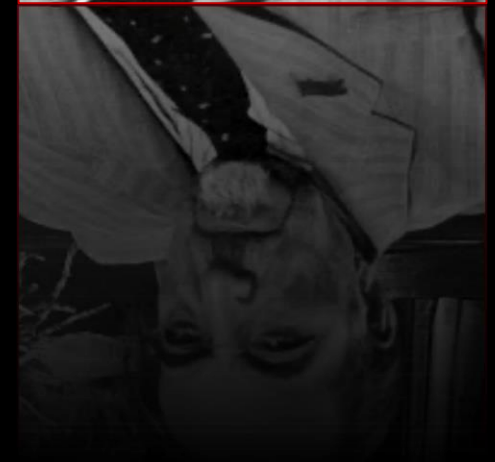
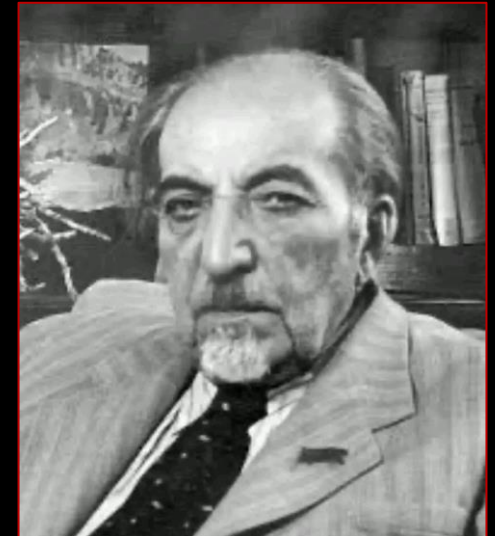
«...Չարմանում եմ, որ եվրոպական մամուլի մեջ մեր բարեկամների միջոցով փորձ չեք անում դիմակազերծ անել ռուսների եղեռնական դաշնը արյունարբու թուրքերի հետ` հայ ժողովրդի բնաջնջումը գլուխ բերելու համար:

Ողորմելի Ռուսիա` ոջլոտ, քաղցած ձգտում է աշխարհը փրկել իսլամների միջոցով. ողորմելի բուլշիզմ, Էուրթամբ դահիճ, ավազակ, բռնակալ...

Համենայն դեպս հայը մի օգուտ պիտի ունենա այս իրադարձություններից, որ պիտի բաժանվի ռուսներից խորին ատելությանը և զգվանքով, ինչպես թուրքերից բաժանվելու է զգացած:

...Թոթափիր աչքերիցդ վարագույրը,- և աչքերիդ առջև կտարածվի դաժան իսկությունը – այն, ինչ որ Մուսաֆատը չկարողացավ բուլշիզմը արեց: Իթթիհատը բուլշիստ է, -սա իրականություն է. անհերքելի փաստ ունիմ, որ Բերլինում Թալաատ փաշան գործում է սպարտակիստ բանվորների մեջ. սրան չես հավատում, սակայն նույնքան իրական է, որ Քեմալը /Մուսթաֆան/ իր մասսաները ոգչորում է բուլշիզմով...

Կրկնում եմ և վերջացնում. Ռուսիան ճիշտ և ճիշտ նախկին Գերմանիայի դիրքին մեջ է` պայթար մղելով Անգլիայի դեմ, օգտագործում է իսլամ տարրը` մեզի զոհելով. Մեր փրկությունը Ռուսիայի ջախջախման մեջն է»:

Ավետիք Իսահակյան
1920թ

*****«Ինչ արել եմ՝ արել եմ հոգուս սիրելի ազգիս ու հայրենիքիս»*****

*****1878թ. փետրվարի 4-ին է ծնվել հայ նշանավոր գրող, արձակագիր, թարգմանիչ, հրապարակախոս, գրականագետ, ազգային-հասարակական անվանի գործիչ և ըստ Արշակ Չոպանյանի՝ հայոց մեծագույն գրագիտուհի, Չապել Եսայանը:*****

1920 թ. Փետրվարի 24-ին, Կոստանդնուպոլսից Պողոս Նուբարի պատվիրակությանը՝ Փարիզի խաղաղության կոնֆերանսում ուղարկված հեռագրում, հայ գրող Չապել Եսայանը խնդրում էր փրկել մարաշցիներին կոտորածից: 1920 թ. Փետրվարի 10-ին Մարաշից տարհանվեց ֆրանսիական կայազորը, որի արդյունքում 20 հազար զինված հայեր բախվեցին թուրքական բանակի հետ:

Չապել Եսայանը՝ իր ժամանակի ռահվիրան, սովորել է Սանկտ Պետերբուրգում, Փարիզում՝ Սորբոնում, որտեղ հանդիպել է և հետագայում ամուսնացել Տիգրան Եսայանի հետ: Ճակատագրի բերումով Չ.Եսայանը երկար ժամանակ հեռու ապրեց իր ընտանիքից: Նրա ամուսինը և դուստրը Սոֆին մնացին Ֆրանսիայում, իսկ նա իր որդու Հրանտի հետ, 1908 թ. երիտթուրքերի հեղափոխությունից հետո, վերադարձան Կոստանդնուպոլիս:

Թուրքական կառավարության կողմից կազմակերպված Հայոց ցեղասպանությունը ստիպեց Չապել Եսայանին փախչել Կոստանդնուպոլսից: Փարիզում որոշ ժամանակ ապրելուց հետո, Եսայանը որոշեց իր որդու և դստեր հետ տեղափոխվել Հայաստան:

Թի 1915-ի ցեղասպանությունն անցյալում էր, բայց 1937-ին Ստալինյան վարչակարգի կողմից՝ հայ մտավորականության դեմ նոր ճնշում սկսվեց: Եվ հենց Ստալինյան ռեժիմի սարսափն էր, որ 1943-ին վերջնականապես լռեցրեց Եսայանին:

**Չապել Մկրտչի Եսայան
(Հովհաննիսյան)**

بخش اول: بزرگان شعر

Չապել Եսայանը ծնվել է 1878 թվականի փետրվարի 4-ին Կ. Պոլսի Սկյուտար թաղամասում: Նախ ուսանել է մասնավոր դպրոցում, ապա սովորել ու ավարտել է Սկյուտարի Սուրբ Խաչ վարժարանը: 1892 թվականին մեկ տարի աշակերտել է Արշակ Չոպանյանին: 1895 թվականի դեկտեմբերին մեկնել է Փարիզ, որտեղ մասնակցել է Լուսինյանի բառարանի կազմմանը իբրդ խմբագիր-սրբագրիչ, ունկնդրել Սորբոնի համալսարանի 7 Կոլեջ դը Ֆրանսի դասընթացները (գրականության ու փիլիսոփայության ճյուղերը): 1900 թվականին Չապելն ամուսնացել է նկարիչ Տիգրան Եսայանի (1874—1921) հետ: Փարիզում աշխատակցել է հայկական 7 ֆրանսիական պարբերականների, հայերեն ու ֆրանսերեն լեզուներով գրել է բազմաթիվ հոդվածներ, արձակ քերթվածներ, պատմվածքներ, վիպակներ, կատարել թարգմանություններ:

1905 թվականին՝ սուլթան Աբդուլ Համիդի դեմ կատարված մահափորձից հետո, սկսվում է սոցիալական, ազգային-քաղաքական ճնշման, հալածանքների շրջան, Ժնև ստիպված մեկնում է Փարիզ ու այնտեղ ապրում մինչ 1908 թվականը՝ օսմանյան սահմանադրության հռչակումը: 1905—1907 թվականներին Չ. Եսայանը հրատարակում է «Սկյուտարի վերջալույսներ», «Կեղծ հանճարները», «Հլուները Դ ըմբոստները» ու «Շնորհքով մարդիկ» վիպակները:

Հայոց գեղասպանություն. մինչ 1915 թվականը

1909 թվականի ապրիլին երիտթուրքերն Ադանայում կազմակերպում են հայերի կոտորած, որին զոհ է գնում շուրջ 30.000 մարդ: Հայ մտավորականներից, գրողներից ու գործիչներից կազմվում են պատվիրակություններ, որոնք մեկնում են աղետի վայրերը: Նրանց թվում էր նախ Չապել Եսայանը, ով շուրջ երեք ամիս լինում է Ադանա, Մերսին, Սիս, Օսմանիե Դ այլ բնակավայրերում, լսում կոտորածների ականատես մարդկանց, գրում հոդվածներ, գեղարվեստական մի շարք գործեր: Կիլիկիայի հայության մեծ ողբերգությունը, մասնավորապես, նկարագրել է «Ավերակներուն մեջ» գրքում, «Անեծքը» վիպակում, «Նոր հարսը» Դ «Սաֆիե» պատմվածքներում, որոնք բոլորն էլ հրատարակել է 1911 թվականին:

Աղբյուր: Չապել Եսայան - Կիբիպեդիա՝ ազատ հանրագիտարան

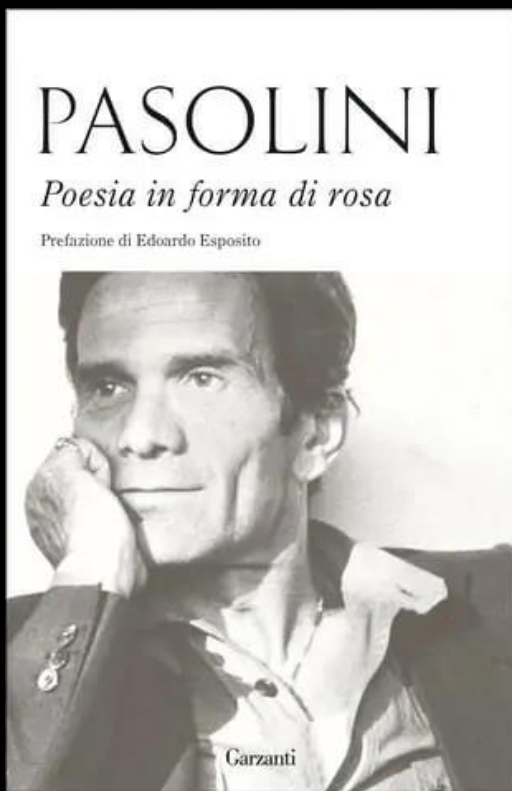

**Батюшков, Константин
Николаевич**

Константи́н Никола́евич Ба́тюшков (18 мая 1787, Вологда — 7 июля 1855, там же) — русский поэт, один из основоположников и важнейших авторов романтической традиции первой трети XIX века, литературный предшественник А. С. Пушкина; также известен как сатирик, прозаик и переводчик. Участник общества «Арзамас» (с 1815; под именем Ахилл).

Константин Николаевич Батюшков происходил из старинного дворянского рода Батюшковых. Он был пятым ребёнком и первым сыном. Его отец, Николай Львович Батюшков, — человек просвещённый, но неуравновешенный, с юности уязвлённый незаслуженной опалой, постигшей его в связи с делом его дяди, Ильи Андреевича, который был уличён в составлении заговора против Екатерины II. Мать, Александра Григорьевна (урождённая Бердяева), заболела, когда сыну исполнилось 6 лет и в 1795 году умерла и была похоронена на Лазаревском кладбище Александро-Невской лавры[5]. Её душевная болезнь по наследству перешла к Батюшкову и его старшей сестре Александре.

Источник: Батюшков, Константин Николаевич

**Poesia in forma di rosa,
Pier Paolo Pasolini**

Nato a Bologna nel 1922, Pier Paolo Pasolini è uno degli intellettuali più splendidi del Novecento. Romanziere, poeta, giornalista, regista, drammaturgo, pubblica all'età di vent'anni la sua prima raccolta, *Poesie a Carsara*, che confluiranno poi nel volume *La meglio gioventù*, e poi ancora ne *L'usignolo della chiesa cattolica*. Nel 1947 si iscrive al Partito comunista ed esercita un'attiva militanza politica, nel frattempo inizia a insegnare, ma quasi subito viene sospeso dal mestiere ed espulso dal PCI perché accusato di corruzione di minori. Si trasferisce quindi a Roma ed entra a contatto con la vita del sottoproletariato: è questo il momento in cui viene alla luce uno dei suoi romanzi più celebri, *Ragazzi di vita*, e a seguire, *Una vita violenta*. Intanto inizia a lavorare come sceneggiatore cinematografico, ma non abbandona la scrittura di versi: escono *Le ceneri di Gramsci*, *La religione del mio tempo* e *Poesia in forma di rosa*. Quest'ultima è un vero e proprio romanzo autobiografico in versi che – osservava l'autore in un'intervista – “racconta punto per punto i progressi del mio pensiero e del mio umore” in quegli anni. È in questa antologia che compare l'indimenticabile *Supplica a mia madre*: “Sei insostituibile. Per questo è dannata alla solitudine la vita che mi hai data”.

لَبیبی شاعر ایرانی نیمه نخست سده پنجم هجری است. لَبیبی از استادان مسلم زبان پارسی بوده ولی امروز از اشعار او جز از اندکی در دست نیست.

لَبیبی ظاهراً از مردم خراسان و از دوستان فرخی سیستانی بوده است. مسعود سعد سلمان در قصیده‌ای که به استقبال او ساخته است او را استاد و سیدالشعرا خوانده است. او شعرهایی در قالب هزل دارد.

لَبیبی

هزل واژه‌ای عربی است و معنی آن مزاح و بیهوده‌گویی است.

Josephine Dickinson

(born 9 January 1957) is an English poet. When Dickinson was eighteen months old, she contracted meningitis and was hospitalized for two weeks during the acute phase; she lost her hearing after age six. She resides in a remote area of the Pennines, and raises a small flock of sheep along with writing poetry. In her volume of poetry entitled *Silence Fell*, which became a *New York Times* editor's choice book in 2007, she wrote about her six-year marriage to her husband, which began when she was 41 and he was in his late 80s. Reviewer James Longenbach in the *New York Times* described her poetry as not showy, with delicate near-rhymes which feel "inevitable" and that her subject matter showed an "acute relationship to the physical sensation of language" which "distinguishes these humble, deftly made poems. Chicago Tribune reviewer Katie Peterson wrote that Dickinson's poems were about "sheep farming and love" and that she is "at her best when she addresses love directly" with sometimes "complicated conclusions about sex and intimacy" and her "frank ability to bear pleasure and difficulty together". Critic Phoebe Pettingell calls Dickinson's early work "underwritten," but praised *Silence Fell* as, "emotionally engaging, " expressing the hope that Dickinson would "develop from a pleasant,

provincial poet to a rich and strange singer of the rural scene." Writing in the Chicago Sun-Times, poet Amy Newman described Dickinson as having "a talent for conveying the inaudible, the aura around us that can't be heard but can be felt."

Works

Scarberry Hill (2001)

The Voice (2003)

Silence Fell (2007), Houghton Mifflin publisher

Night Journey (2008)

**Չայոց Եկեղեցին տոնում է
Ս.Վարդանանց զորավարների 7
1036 վկաների հիշատակության օրը.**

Չայոց պատմության 4-5 թ դարերի կարյորագույն իրադարձություններն են՝ Չայոց Դարձը, Գրեթի գյուղը 7 Ավարայրի ճակատամարտը: Չետաքրքիր է, որ այս երեքն էլ կատարվել են եկեղեցի-պետություն գործակցությամբ: Չանուն հավատի 7 հայրենիքի նահատակվածների հիշատակը Չայոց եկեղեցին սկսել է կատարել դեռևս Վրթանես քահանայապետի հայրապետության օրերից: Վարդանանց տոնը նվիրված է 451թ.-ի մայիսի 26-ին Ավարայրի ճակատամարտում զոհված Վարդան զորավարի 7 Վարդանանց 1036 վկաների հիշատակին: Ազգային 7 կրոնական ազատագրական պայքարի այդ ակտիվ մասնակիցները հետագայում իրենց պատվավոր տեղը գտան Չայ Առաքելական եկեղեցու տոնելի սրբերի ցանկում՝ ձեռք բերելով «հայրենիքի սուրբ նահատակներ» հավաքական անունը, ովքեր հանուն հավատքի կռվեցին պարսկական զորքերի դեմ 7 նահատակվեցին:

Տոնի ամբողջական անվանումն է՝ «Սրբոց Վարդանանց զօրավարացն մերոց՝ հազար երեսուն ք վեց վկայիցն, որք կատարեցան ի մեծի պատերազմին»:

Վարդանանց տոնը անվանում են նախ անվանակոչության ամենագլխավոր համազգային տոն: Այն վերաբերում է ինչպես Վարդան, այնպես էլ իրենց անունով սրբերի տոներ չունեցող անձանց: Վարդանանց հիշատակը Բուն Բարեկենդանին նախորդող հինգշաբթի կատարելը, տոմարական համապատասխան հաշվարկից բացի, բացատրվում է Վրթանես կաթողիկոսի հետոյալ խոսքերով. «Նրանք, որ իրենց կյանքը չինայեցին, այս բոլորի համար, նրանք պետք է պատվվեն Քրիստոսի վկաների հետ»:

Վարդանանց տոնը Մեծ Պահոց շրջանին նախորդող հինգշաբթի օրը տոնելը նախ հոգոյոր մի այլ խորհուրդ ունի: Ինչպես գրում է Տեր Դյոնո քահանա Մայիլյանը. «Այդ օրերից հետո սկսվում է Մեծ Պահքը՝ անձնաթևության ք աղոթքի օրերը, երբ մեզանից ամեն մեկը պետք է քննի իր անցած ճանապարհը՝ հետագայում նույն սխալները չկրկնելու համար: Պահոց շրջանում ամեն մի անհատ պետք է վճռի, թե ու՞մ է պատկանում, ու՞մ վրա պիտի իր հույսը դնի, ո՞ր ճանապարհով պիտի գնա՝ Վասակի, թե Վարդանի ու Դյոնոյի: Մեկը տանում է ստրկության ու մահվան, իսկ մյուսը՝ փրկության»:

Մեծ Պահոց շրջանը մի Ավարայր է ընդդեմ չար խավարի: Այս խորհրդով էլ եկեղեցին իմաստուն ձյով կարգել է տոների այս հերթականությունը՝ մինչև Մեծ Պահքի սկսվելը, մեզ խրատելով Վարդանանց քաջությամբ, Դյոնոյանների նվիրումով:

"اورستیا" (آگامنون، کوئفور، ائومنیدس) (458 ق.م.).

تنها اثر سه بخشی کاملی که به یادگار مانده، و برنده جایزه نخست مسابقات آتن است. موضوع آن شامتی است که در نتیجه جنایت به تسلهای بعد منتقل می شود؛ در این خاندان در پی هر جنایت، جنایتی دیگر روی میدهد، و با هر جنایتی مکافات عمل فرا می رسد. نفرین تانتالوس به پلوپس، و از او به آترئوس می رسد، و بعد به آگامنون و سرانجام به اورستس، که مورد تعقیب الهه های انتقام است. او که مادرش را کشته است طلب بخشش می کند، و مورد عفو قرار می گیرد. این نمایشنامه بر سوفوکلس، سنکا، ولتر، آلفیری، اونیل، و بسیاری دیگر تاثیر داشته است.

آگامنون. بهترین و نخستین بخش از نمایشنامه سه بخشی اورستیا که طرح مختصری دارد. کلی تمنسترا، به همدستی فاسق خود اژیستوس که عموزاده آگامنون است، وی را که برای او شوهری بی وفا، و برای فرزندانش پدری غیر قابل اعتماد است، به هلاکت می رساند. در این نمایشنامه ترسیم شخصیت کلی تمنسترا عالی است.

کوئفور. نخستین نمایشنامه ای است که طرح اصلی آن را دسیسه تشکیل میدهد. اورستس، فرزند آگامنون، با دوستش پیلادس همدست میشود و برای کشتن کلی تمنسترا و اژیستوس توطئه می چیند. اورستس موفق میشود، اما به جرم قتل مورد تعقیب الهه های انتقام قرار میگیرند.

رهی چو تیغ کشیده، کشیده و تابان
اثر ز سم ستوران بر او به جای گهر

راه را به دو جهت به تیغ تشبیه کرده است (وجه شبه متعدد): کشیدگی و تابان بودن.

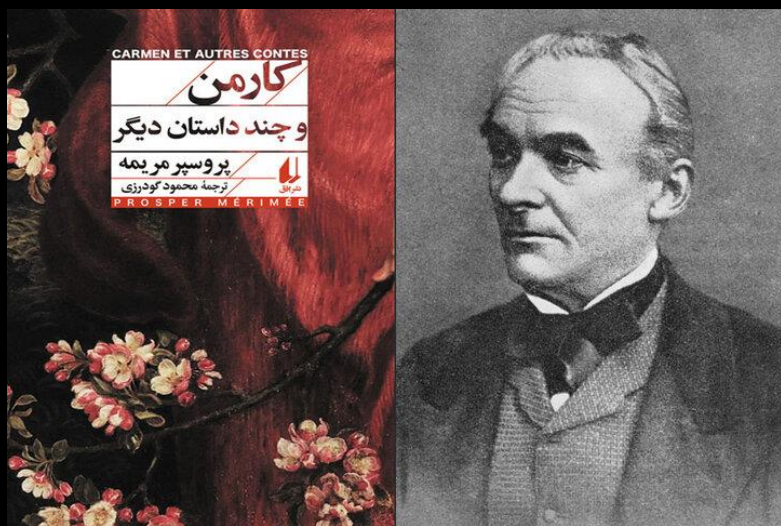
شمشیر مرصع و جواهرنشان است اما بر چهره راه به جای جواهر اثر (کندگی) سم ستوران بود. (تشبیه تفریق)
به لحاظ تشفیص چند بیت دارد:

مرا به "چون شود؟" و "کاشکی!" و "شاید بود"
مذر نگاشته در پیش چشم یک دفتر

مذر موجود زنده ای انگاشته شده که تمام دفتری را از چون؟ و کاشکی! و شاید بودپر کرده است! مسعود در استعاره بسیار قوی است (و در قرن ششم همه شاعران پیشرو به استعاره توجه دارند، حال آنکه شعر عهد سامانی و غزنوی شعر تشبیه بود نه استعاره، اما در این شعر به مناسبت موضوع که وصف است به تشبیه رو آورده است.
نمونه استعاره بیت زیبای زیر است:
اگرچه تیغ بود آلت بریدن، من

هی بریده آن تیغ را به گاه آور

توسط نشر افق؛ ترجمه «کارمن و چند داستان دیگر» پروسپر مریمه چاپ شد

به گزارش خبرنگار مهر، کتاب «کارمن و چند داستان دیگر» نوشته پروسپر مریمه به تازگی با ترجمه محمود گودرزی توسط نشر افق منتشر و راهی بازار نشر شده است. این کتاب چهاردهمین عنوان از مجموعه «افق کلاسیک» است که این ناشر در حوزه ادبیات کلاسیک دنیا منتشر می‌کند. این ناشر پیش‌تر کتاب «لوکیس و چند داستان دیگر» را هم از این نویسنده با ترجمه گودرزی منتشر کرده که ششمین عنوان «افق کلاسیک» است.

این کتاب دربرگیرنده یک‌رمان کوتاه یا نوولا به نام «کارمن» است که سال ۱۸۴۵ منتشر شد. پروسپر مریمه نویسنده فرانسوی این کتاب، متولد ۱۸۰۳ و درگذشته به سال ۱۸۷۰ است. او یکی از مولفان رماتیک ادبیات فرانسه است و در خانواده‌ای ثروتمند متولد شد که به علت رفت‌وآمد در محافل ادبی با ویکتور هوگو، آلفرد دو موسه و استاندال آشنا شد.

کتاب «کارمن و چند داستان دیگر» نوشته پروسپر مریمه با ترجمه محمود گودرزی توسط نشر افق منتشر و راهی بازار نشر شد.

مریمه به تاریخ و عرفان علاقه داشت. به همین دلیل با مطالعه آثار والتر اسکات و الکساندر پوشکین، تحت تاثیر قلم آنها قرار گرفت. شهرت این نویسنده به دلیل نوشتن داستان‌های نیمه بلند ترسناک و وهم‌انگیز است.

مریمه سعی داشت در نوشته‌های خود، اهمیت تاریخ و باورهای مردم گذشته را بیان کند و آنها را با فضای وحشت‌انگیز تلفیق کند. پروسپر مریمه خالق داستان‌های کوتاه، رمان و یادداشت‌هایی است که درونمایه‌هایی تاریخی دارند و از نگاهش، معماری، هنر، فرهنگ، حتی ظروف و اشیاء در زمان‌های متفاوت، باورها و خرافات را می‌ساخته و آنها را به نسل‌های بعد منتقل می‌کرده‌اند. داستان «کارمن» درباره سرخوهای به نام دون خوزه است. او سرباز سواره‌نظام اسپانیا است و سپاهی که در آن قرار دارد، نزدیک شهر سویل اردو زده است. دون خوزه مأموریت پیدا کرده دختری به نام کارمن را بازداشت کند. سرخو مردی جدی و متعصب است و متهم، دختری کولی.

علت نوشتن این داستان، علاقه‌ای است که پروسپر مریمه به زندگی و سرگذشت کولی‌ها داشته و مدت‌ها درباره‌شان مطالعه و تحقیق داشته است. یکی از منابع مریمه برای این مطالعات، شعر «کولی‌ها» اثر الکساندر پوشکین بوده که مریمه آن را به فرانسوی ترجمه کرده است.

داستان «کارمن» با شعری لاتین از پالادس شاعر یونانی قرن چهارم آغاز می‌شود. ژرژ بیزه آهنگساز فرانسوی هم سال ۱۸۷۵ براساس این رمان کوتاه، اپرای کارمن را در ۴ پرده نوشت. راوی داستان، خود مریمه است و قصه‌اش را در بستر زمانی سال ۱۸۳۰ و سفری که به اسپانیا داشت، روایت می‌کند. در کتاب پیش‌رو به جز «کارمن»، ۵ داستان کوتاه هم از مریمه به چاپ رسیده که به ترتیب عبارت‌اند از: «نوس شهر ایل»، «ماتئو فالکونه»، «تامانگو»، «بازی نرد» و «گلدان اتروسکی».

در قسمتی از داستان «کارمن» می‌خوانیم:

«پس از مراسم خلع درجه، گمان می‌کردم دیگر رنجی نخواهم کشید، اما هنوز خواری دیگری بود که باید به آن تن می‌دادم. این اتفاق زمانی افتاد که از زندان بیرون آمدم، وقتی دستور دادند به خدمت برگردم و مرا در مقام سربازی ساده به نگهبانی گماشتند. نمی‌توانید تصور کنید مردی دلیر در چنین وضعیتی چه احساسی دارد. به‌گمانم ترجیح می‌دادم تیرباران شوم؛ دست‌کم فرد اعدامی تنها قدم برمی‌دارد، جلوتر از جوخه اعدام و آدم حس می‌کند کسی است؛ مردم به او می‌نگرند.

«مرا جلوی در خانه سرهنگ به نگهبانی گماشتند. سرهنگ جوانی ثروتمند و خوش‌قلب و ساده بود که خوش داشت تفریح کند....»

این کتاب با ۲۱۶ صفحه، شمارگان ۵۰۰ نسخه و قیمت ۲۲۵ هزار تومان منتشر شده است.

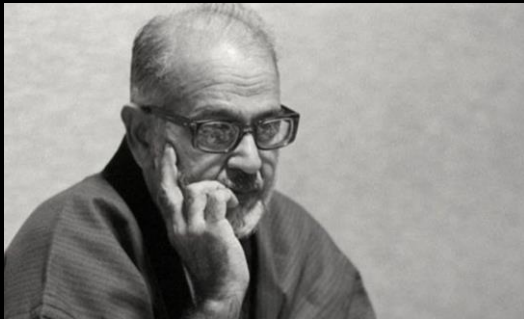
کد خبر ۶۰۱۷۳۵۱

"Our Blood," a Hindi poem by Agyeya,
translated by Kalpna Singh-Chitnis

Our Blood

The blood of my brother
on this side is as red as
your sister's blood on the other side.
The blood streams merged on the ground,
but the land did not gain consciousness.
The soil did not revive.
No sprout arose from the ground.
The earth does not take tainted offerings.
The venom of hatred has stripped
the light of our blood, now sterile and
infertile.

بخش چہارم شعر شاعران

"The Yawning Guard," a Poem in
Hindi by Vishwanath Prasad Tiwari,
Translated by Kalpna Singh-Chitnis

The Yawning Guard
Don't wake him up he is dreaming,
children are returning into his
dreams, birds are singing, rainbow is
rotating its colors and the Flamboyant tree
is drifting flowers.
Don't wake him up his dreams are
restricted,
in one doze, he will siphon the
cosmos, and with one gentle step, he
will crush his palace made of glass.
He is sleeping like an angel don't wake him
up,
he will bounce back and stand straight up
like a tree alert and ready to shoot anyone.\

Семен Надсон

Гаснет жизнь, разрушается заживо тело...

Гаснет жизнь, разрушается заживо тело,
Злой недуг с каждым днем беспощадней
томит

И в бессонные ночи уверенно-смело
Смерть в усталые очи мне прямо глядит.
Скоро труп мой зароят могильной землею,
Скоро высохнет мозг мой и сердце замрет.
И поднимется густо трава надо мною,
И по мертвым глазам моим червь
поползет...

И решится загадка, томившая душу,
Что там ждет нас за тайной плиты
гробовой...
Скоро-скоро!.. Но я малодушно не трушу
И о жизни не плачу с безумной тоской...

1883

Самуил Маршак

Бремя любви тяжело...

Бремя любви тяжело, если даже
несут его двое.

Нашу с тобою любовь нынче несу я
один.

Долю мою и твою берегу я ревниво
и свято,
Но для кого и зачем – сам я сказать
не могу.

Источник: С. Маршак. Собрание
сочинений. Москва,
«Художественная литература»,
1970.

GIORGIO CAPRONI

Alba

Amore mio, nei vapori d'un bar
all'alba, amore mio che inverno
lungo e che brivido attenderti! Qua
dove il marmo nel sangue è gelo, e sa
di rinfresco anche l'occhio, ora nell'ermo
rumore oltre la brina io quale tram
odo, che apre e richiude in eterno
le deserte sue porte?... Amore, io ho fermo
il polso: e se il bicchiere entro il fragore
sottile ha un tremitò tra i denti, è forse
di tali ruote un'eco. Ma tu, amore,
non dirmi, ora che in vece tua già il sole
sgorga, non dirmi che da quelle porte
qui, col tuo passo, già attendo la morte.

FABRIZIO DE ANDRÉ

Amore che vieni amore che vai

Quei giorni perduti a rincorrere il vento,
a chiederci un bacio e volerne altri cento,
un giorno qualunque li ricorderai,
amore che fuggi da me tornerai.

E tu che con gli occhi di un altro colore
mi dici le stesse parole d'amore,
fra un mese, fra un anno scordate le avrai,
amore che vieni da me fuggirai.

Venuto dal sole o da spiagge gelate,
perduto in novembre o col vento d'estate,

io t'ho amato sempre, non t'ho amato mai,
amore che vieni, amore che vai.

Հովհաննես Թումանյան

Սիրում էի երբեմըն քեզ...
Այժըմ յս տակավին
Իմ սրտումը դու ապրում ես,
Բայց ոչ ուժով քո նախկին:
Առաջ հընչում էիր մաքուր,
Որպես աղոթք իմ հոգում,
Որպես սիրո նախանձ ի հուր`
Տաք արյունս բորբոքում:
Այժմ` որպես վաղուց մեռած
Բարեկամի հիշատակ,
Կամ մանկության օրով սիրած
Մի հին երգի եղանակ...
Քո անունըդ այժմ տալիս,
Էլ «հոգյակ» չեմ ես ասում,
Չեմ աշխատում քուն մտնելիս,
Որ քեզ տեսնեմ երագում:
Բայց զարմանքով երբեմնապես,
Մտածում եմ ականա,
Ինչո՞ւ էլ դու սիրելի չես,
Ինչո՞ւ ես քեզ մոռացա...

Կուզե՞ս լինիմ վշտի ցողեր`
Աչերիդ մեջ շող ցանեմ.
Լուռ գիշերվա անուշ հովեր`
Փունջ ծամերդ փայփայեմ:
Կուզե՞ս լինիմ վարդ – նազելի`
Կրծքիդ վրա վառվռիմ.
Արշալույսի շողեր ոսկի
Դեմքիդ վրա փայփիլիմ:
Կուզե՞ս լինիմ ծառ ու ծաղիկ`
Քեզ գրկումս նինջ սփռեմ.
Թալուկ ստվեր, թովիչ թռչնիկ,
Օրոր ասեմ, օրորեմ:
Ինչ որ ցանկանաս` կուզե՞ս լինիմ,
Լինիմ երկինք ու երկիր,
Լինիմ ծով, ժայռ, արի, լուսին,
Միա՛յն, միա՛յն ինձ սիրի՛ր...

شعر ابوسعید ابوالخیر

شعر شاه نعمت‌الله ولی

از جام و حباب آب می نوش
می نوش چو عارفانه و می پوش

گویی چه کنم چه چاره سازم
در راه خدا به جان همی کوش

ای در طلب تو عالمی در شر و شور
نزدیک تو درویش و توانگر همه عور

ای با همه در حدیث و گوش همه کر
وی با همه در حضور و چشم همه کور

شعر فیض کاشانی

نی اهل دلی که بشنوم زو رازی
نی هم نفسی که باشدم دمسازی

کی باشد و کی که با پر و بال فنا
در عالم لامکان کنم پروازی

تأثیر متقابل ادبیات فارسی و ادبیات عربی:

گرد آورنده: آیتا- آرزومانیان

منابع: سبک شناسی دکتر سیروس شمیسا

تأثیر زبان عربی بر زبان فارسی

شعر و ادبیات فارسی به دو بخش پیش و پس از اسلام تقسیم میشود.

که ادوار شعر فارسی را میتوان به شکل زیر دسته بندی کرد:

سبک خراسانی: نیمه دوم قرن سوم- قرن چهارم و قرن پنجم.

سبک حد واسط یا دوره سلجوقی: قرن ششم

سبک عراقی: قرن هفتم، هشتم، نهم

سبک حد واسط یا مکتب وقوع و واسوخت: قرن دهم

سبک هندی: قرن یازده و نیمه اول دوازده

دوره بازگشت: اواسط قرن دوازده تا پایان قرن سیزده

سبک حد واسط یا دوران مشروطیت: نیمه اول قرن چهاردهم

سبک نو: از نیمه دوم قرن چهاردهم به بعد

این سبک ها مرز مشخصی ندارد و معمولا شاعران پایان یک دوره آغازگر دوره بعدند یا با آغازگران دوره بعدی معاصرند.

شعر پیش از اسلام:

در ایران پیش از اسلام زبان های متعددی وجود داشته است که از همه مهمتر زبانهای پارسی باستان، اوستایی و پهلوی شمالی و جنوبی است. جز در مورد باستان که وجود شعر در آن زبان تردید است، در وجود شعر در سایر زبان ها هیچ شکی نیست. آن چه علی العجاله برای ما مهم است بحث شعر زبان پهلوی است نه اوستایی (و فارسی باستان). زیرا این زبان جد بلافصل زبان فارسی دری است. به عبارت دیگر زبان پهلوی نزدیک تر از بقیه به زبان فارسی دری است و زبان مردم ایران در اوایل ورود اسلام همان پهلوی بوده است و این که شعر به لهجه های ایالت مرکزی و جنوبی ایران را پهلوی می گفتند دال بر این مطلب است. پهلوی بر دو گونه بوده یکی پهلوی پارتی که زبان اشکانیان بود و همین است که بعد ها فارسی دری شده است. دوم پهلوی جنوبی که زبان دوره ساسانیان بود و مردم مدت ها تا تسلط کامل فارسی دری به آن لهجه حرف می زدند و **فهلوی** میگفتند.

ریشه زبان فارسی و تمام زبان های دنیا

زبان فارسی یا پارسی، از زیرشاخه زبان‌های ایرانی است. در نشست ادیبان و زبان‌شناسان اروپایی در سال ۱۸۷۲، زبان فارسی، زبان یونانی، لاتین و سانسکریت زبان‌های کلاسیک جهان اعلام شدند. زبان فارسی یکی از گویش‌های قوم پارس بوده است که به جنوب غربی فلات ایران کوچ کرده بودند. با قدرت گرفتن خاندان هخامنشی از این قوم، زبان فارسی (در آن زمان پارسی باستان) به عنوان زبان رسمی و اداری در سرزمین‌های امپراطوری هخامنشی گسترش پیدا کرد.

تأثیر زبان عربی بر زبان فارسی

به دنبال تسخیر ایران به دست عرب‌های مسلمان که حدود دو قرن به طول انجامید به تدریج، زبان عربی جای زبان پهلوی را گرفت. پس از آنکه کتاب‌های پهلوی را ایرانیان مسلمان شده به عربی ترجمه شدند کم‌کم، زبان عربی به زبان اهل قلم، نویسندگان، شاعران و فیلسوفان تبدیل شد و کاتبان و میرزاها نیز زبان عربی را برای انجام کارهای خود برگزیدند. در این دوره به تدریج، واژه‌های عربی زیادی وارد زبان فارسی شد و برخی واژه‌های فارسی نیز به زبان عربی راه یافت. با وجود این، ورود واژه‌های عربی به فارسی سبب تغییر ساختار دستوری زبان فارسی نشد. در سده‌های اخیر کوشش‌های مقطعی برای پالودن زبان فارسی از واژه‌های عربی انجام شد؛ به‌ویژه در دوران پهلوی تلاش‌های سازمان‌یافته‌ای در این زمینه صورت گرفت.

بسیاری از تأثیرات زبان عربی بر زبان فارسی از آنجایی حاصل می‌گردند که در الفبای زبان عربی چهار حرف «گ چ پ ژ» وجود ندارد؛ در مورد «و» فارسی نیز عموماً آن را به «ف» تبدیل می‌کنند؛ به‌کار نبردن این حرف‌ها به‌خودی‌خود در یک زبان ایراد به‌شمار نمی‌رود، اما پس از ورود اسلام به ایران، الفبای عربی برای نوشتن خط فارسی به‌کار گرفته شد. هجوم زبان عربی باعث ایجاد تغییراتی در زبان فارسی شد و سبب فراموشی و گاهی نابودی برخی از واژه‌های ایرانی شده‌است.

این دگرگونی در زبان فارسی تا آن اندازه گسترش یافته که حتی نام زبان «پارسی» به «فارسی» تغییر یافته‌است.

برخی از لغات تغییر یافته در زبان پارسی، به‌دلیل نبودِ گ چ پ ژ در زبان عربی: واژه‌های با واج «گ» (مانند گرگانی = جرجانی، زنگان = زنجان) و واژه‌های با واج «چ» (مانند چمکران = جمکران، چاچرود = جاجرود) همچنین بسیاری از لغات فارسی که دارای واج‌های «گ چ پ ژ» بوده‌اند به‌جای دگرگونی در یک واج، به‌صورت یکپارچه با واژهٔ عربی دیگری جایگزین شده‌اند. (مانند کژدم << عقرب، ژرفا << عمق، آرامگاه << مقبره، واژه << کلمه).

خط پارسی کنونی، فارسی شده خط عربی / کوفی و بصری (حیره) است که چهار حرف «پ»، «ژ»، «گ» و «چ» بدان افزوده شده است. خط حیره یا کوفی متأثر از خط پهلوی و اوستایی بوده است.

در یک تجربه آزمایشی دایره کلمات مصنوعات فرهنگی، در میان چهار نمونه از چهار زبان با کلمات عربی، ۵۲ درصد کلمات اسپانیایی از زبان عربی اقتباس شده بود و این میزان در زبان پارسی تنها ۱۴ درصد بوده است. اما بر اساس این تجربه آزمایشی، میزان کلمات عربی در زبان فنی اسپانیایی در زندگی روزمره، ۸ درصد و در زبان پارسی ۲۴ درصد بود.

ژان پری می‌افزاید: اغلب واژگان عربی که در فارسی کاربرد دارند، به‌عنوان مترادف به کار می‌روند؛ برای نمونه، واژه «مريض» عربی با «بیمار» پارسی که می‌توانند یا در بسیاری از موارد به پارسی ترجمه شوند یا پیشتر ترجمه شده‌اند؛ همچون «تعلیم» که به «آموزش» تبدیل شده است.

پیشینه تازی‌گیری

پس از آنکه عرب‌های مسلمان بر ایران دست یافتند، سرانجام در زمان خلافت اموی، نخستین بار با فرمان حجاج بن یوسف ثقفی فرماندار عراق و سپس همه نیمه شرقی خلافت اسلامی اموی در زمان عبدالملک ابن مروان، در سال ۶۹۷

میلادی، زبان نوشتاری پهلوی از دیوان (فهرست باج و جزیه) زدوده و عربی جایگزین آن شد تا دامنه گسترش زبان و فرهنگ عربی دیوانسالاری را نیز دربرگیرد. بدین گونه دبیران و دیوانسالاران عراق، ناگزیر عربی را برای نگهداری آمار باج و خراج برگزیدند.

اثرات قاعده‌های عربی

قانون‌ها و قاعده‌های (دستور زبان) زبان عرب نیز بر فارسی اثر بسیاری گذاشته است؛ یکی از آن‌ها استفادهٔ جمع مکسر عربی است (مانند: ادویه، آشربه، اغذیه، اساتید، بساتین، دساتیر، غذاها، استادان، بستان‌ها، دستورها، خان‌ها (یا خانان)، دهقان‌ها (یا دهقانان)، بازارها، استوره‌ها، عاشق‌ها (یا عاشقان)، میدان‌ها، کردها، افغان‌ها، که همگی با افزودنِ «ها» جمع بسته می‌شوند نه به صورت جمع مکسر عربی.

علامت جمع در فارسی «ها» و «ان» و در محاوره در اکثر موارد، فقط «ا» است، مانند: افغانیا، گُردا، بلوچا.

نشانه‌های جمع عربی

امروزه فارسی‌زبانان ناچارند که در کنار نشانه‌های جمع فارسی (یعنی «ان» و «ها»)، نشانه‌های جمع عربی را نیز بیاموزند؛

به‌ویژه جمع با «ین» در معلّمین (معلمان)، مورّخین (مورخان)، و مترجمین (مترجمان)؛ جمع با «ون» مانند روحانیون (روحانیان) و اجتماعيون (اجتماعی‌گرایان)؛ و جمع با «ات» در روحيات (روحیه‌ها)، تأثیرات (تأثیرها).

این شیوه جمع بستن عربی حتی به واژه‌های فارسی نیز کشیده شده‌است، مانند: ویرایشات (ویرایش‌ها)، و بازرسان (بازرسان)؛ که البته جمع بستن واژه‌های فارسی با نشانه‌های عربی اشتباه است. حتی کاربرد جمع مکسر عربی را در برخی واژه‌های فارسی نیز می‌بینیم، مانند دهاقین (دهگانان)، بساتین (بستان‌ها)، دراویش (درویشان) و غیره. زمانی در دوره صفویه، حتی «توپ و باروت» را نیز به «اتوپ و بواریت» جمع می‌بستند.

امروزه شیوه جمع فارسی در حال برگشتن به سادگی نخستین خود (جمع به «ان» و «ها») است. جز در مورد جمع به «ات» که در کنار واژه‌های پیشین مانند «دستورات (دستورها)، دهات (ده‌ها)، سفارشات (سفارش‌ها)، و ده‌ها نمونه دیگر، واژه‌هایی مانند گزارشات (گزارش‌ها)، و گرایشات (گرایش‌ها) هم شنیده می‌شود.

با این همه، رابطهٔ زبان عربی و فارسی در طی سده‌های گذشته، بیشتر به صورت رابطه‌ای دوستانه و زاینده بوده‌است.

گذشته از این، زبان عربی تا جایی که توانسته‌است بر زبان فارسی تأثیر گذاشته‌است و بعید است که در آینده بیش از این تأثیر کند. همچنین بسیاری از واژگان عربی که در فارسی کاربرد دارند، اکنون دارای مترادف فارسی نیز هستند؛ برای نمونه، واژه «مريض» عربی به «بیمار» فارسی یا «تعلیم» که به «آموزش» تبدیل شده‌است. خطری که امروزه زبان فارسی را تهدید می‌کند از سوی زبان‌های غربی (مانند انگلیسی) است؛ که در زمینه وام‌واژه‌ها و مهم‌تر از آن گرت‌برداری (در سه شکل «اصطلاحات و ترکیبات»، «معنایی» و «نحوی») زبان فارسی را تهدید می‌کند.

کتاب‌های داستایفسکی را با چه ترتیبی بخوانیم؟

اولین رمان داستایفسکی
که تحسین منتقدان را به
همراه داشت.

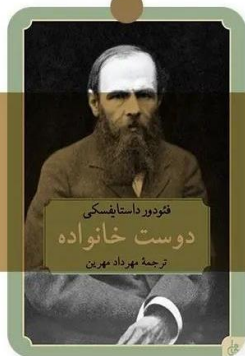

رمانی کوتاه درباره کارمندی
معمولی که دوست دارد در
کارش پیشرفت کند.

وضعیت نابسامان روسیه
را در قالب یک روستا به
تصویر می‌کشد.

۳

بانوی میزبان

فیودور داستایفسکی
سریش حبیبی

۴

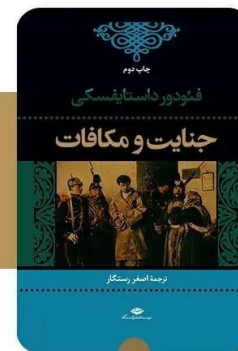
داستان مردی منزوی که به
دنبال خانه می‌گردد و اتفاقات
عجیبی برای او می‌افتد.

داستان مرد جوان و تنهایی
است که در سن پترزبورگ دنبال
هم‌صحبت و یار می‌گردد.

۵

شب‌های روشن

فیودور داستایفسکی
سریش حبیبی

۶

این کتاب روان‌شناسانه‌ترین
رمان داستایفسکی محسوب
می‌شود.

این رمان کوتاه داستان
یک اتفاق مسخره در طول
یک شبانهروز است.

۷

یک اتفاق مسخره

فیودور داستایفسکی
میکائیل گلن

بلدشت های زیرزمینی

فیودور داستایفسکی
ترجمه ی شبنم مجیدی

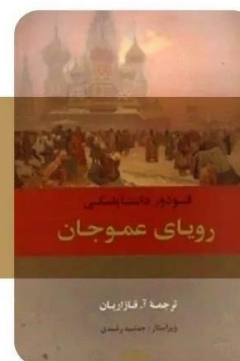
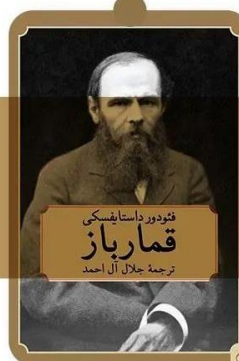

ستان مردی که به دلیل
سواتش با اطرافیانش به
گوشه‌ای در زیرزمین پناه
برده است.

۸

داستایفسکی به نوعی بازی
اعتیاد داشت و قمارباز را با
الهام از همین عادتش نوشت.

۹

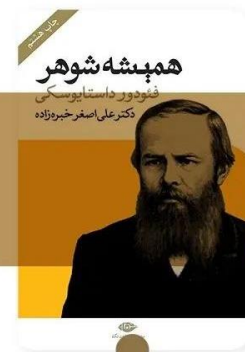
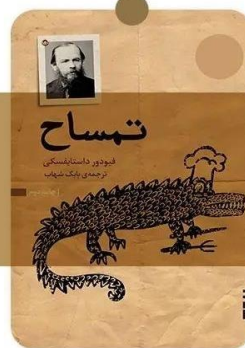

۱۰

رمانی کوتاه درباره زنی که
قصد دارد دخترش را به ازدواج
مردی پیر و ثروتمند دریاورد.

تمساح یکی از نمادین ترین
و زیباترین رمان های کوتاه
داستایفسکی است.

۱۳

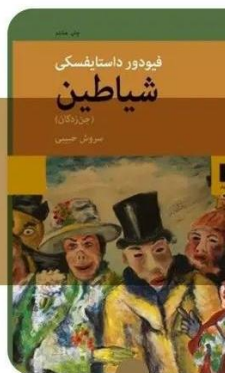
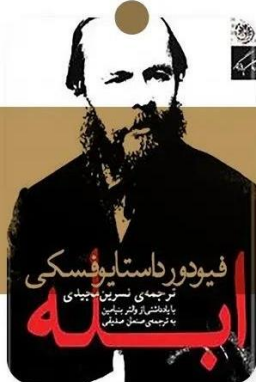

۱۴

داستانی جذاب درباره دو مرد که
در نقطه مقابل یکدیگر قرار دارند و
سرنوشت، زندگی این دو مرد را به
هم وصل می کند.

داستان رویدادها و فرازو
نشیب هایی که پرنس میشکین
در میان تناقض ها، علاقه مندی ها
و احساساتش تجربه می کند.

۱۱

۱۲

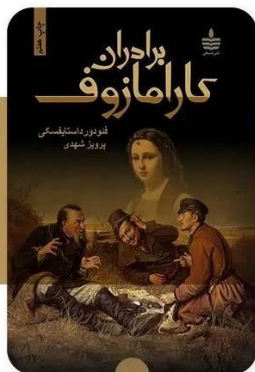
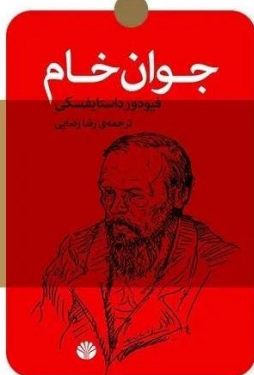

این کتاب سیاسی ترین و
اجتماعی ترین داستان داستایفسکی
و روایتگر دورانی خاص از زندگی
مردم روسیه است.

داستان نوجوانی که با نوشتن
خاطراتش، به مسائل زندگی و
تجربه‌هایش اعتراف می‌کند و با
نوشتن آن‌ها می‌خواهد آدم
بهتری شود.

۱۵

۱۶

این داستان بهترین منبع برای
درک و شناخت روسیه تزاری و
وضعیت روحی و روانی مردم در
آن دوره از روسیه است.

شما کدام را مطالعه
کردید؟

To better understand addiction, students in this course take a close look at liquor in literature

Title of course:

Alcohol in American Literature

What prompted the idea for the course?

I got the idea for the course when I was writing a chapter on the temperance movement in American literature for my doctoral dissertation. I ended up reading a lot of fiction and poetry about alcohol and the anti-alcohol movement. I thought it would be fun to teach a class that surveyed American literature through a booze-themed lens.

Since alcohol affects and disables people regardless of gender, sexual orientation, race, ethnicity or class, it is easy to find literature about the impact of alcohol from many points of view.

What does the course explore?

I pair my course with a medical doctor who teaches a course on the biology of addiction. In the biology course, students learn about the biological and physiological effects of diseases of addiction, substance use and abuse, dependency and recovery. The core curriculum at John Carroll University requires students to take paired courses from different departments that are linked together.

A colleague who teaches biology courses approached me about linking my alcohol class to her addiction class. Students must take both of our courses during the same semester. The combined courses give students both a scientific and literary view of addiction.

Students read fiction, poetry and drama about many aspects of alcohol and other addictive substances: celebrating them, struggling with them, even prohibiting and regulating them. Students compare the literary representations of substance and alcohol abuse with medical descriptions and impacts. For example, when my class reads Kristen Roupenian's viral short story "Cat Person," we talk about the role of alcohol in reducing inhibition when casually dating.

What's a critical lesson from the course?

My goal is for students to come to a better understanding of how alcohol influences literature. They learn how some writers portray the way alcoholism further marginalizes minorities. For example, characters in Sherman Alexie's "The Lone Ranger and Tonto Fistfight in Heaven" are enrolled members of the Spokane Tribe of Indians. They live on the reservation and have great difficulty finding or keeping a job. Many characters suffer from intergenerational trauma, poverty and a pervasive addiction to alcohol. For their final project, students must pitch a movie that offers a compelling plot with relatable characters. The storyline must be backed up by a deep understanding of the science of disease and addiction.

What materials does the course feature?

- “Night of the Living Rez,” by Morgan Talty, explores addiction and poverty among the Penobscot Nation.
- “The Sun Also Rises,” by Ernest Hemingway, is a classic novel set in 1920s Paris about a set of heavy-drinking American ex-pats dealing with the trauma of World War I.
- We visit Karamu House, the U.S.’s oldest continuing African American theater, to watch a performance of “Clyde’s,” a popular play by Lynn Nottage that is set in a truck stop sandwich shop that employs the recently incarcerated.

What will the course prepare students to do?

Students can be better advocates for their own personal health, and the health of others, if they understand how addictive substances affect their minds and bodies. Pre-health students in particular get a general introduction to medical issues related to addiction and how American authors have long portrayed booze.

For example, Frances Watkins Harper’s “The Two Offers,” written in the 1850s, is believed to be the first short story ever published by an African American woman. It is a temperance story that encourages young women not to marry a drunkard, highlighting the antebellum Black community’s concerns about sobriety and domestic well-being, in addition to freedom. The course hones students’ critical reading and writing skills while challenging them to think about the role of alcohol, substance abuse, sobriety and recovery in their lives and in American culture.

جلد نخست افسانه ها شامل شانزده افسانه بود: گل خندان، نمدی، بزی، راه و بی راه، خیر و شر، مرغ سعادت، سعد و سعید، گل زرد، نخدو، جستیک نخودی، نخودی و دیو، گوسفندی، رمال باشی، خاله قورباغه، خاله گردن دراز، سکینه آوردی.

سپی صبحی دو دفتر دیگر از کهنه ترین و اصیل ترین افسانه های نغز فارسی را که به قول خود "از سینه ها بیرون کشیده و بر کاغذ آورده بود" با روایات مختلف فراهم آورد و جلد نخست آن را در مهر ۱۳۲۸ و جلد دوم را با مقدمه ای از یان ریپکا، خاورشناس چک، در ۱۳۳۱ش چاپ کرد.

جلد نخست افسانه های کهن بیست افسانه دارد: یکی بود و یکی نبود، دویدم و دویدم، بز زنگوله پا، گرگ و هفت بزغاله، بلبل سرگشته، خاله سوسکه فکک به تنور، خروسک پریشان، کلاغ لجهاز، غوزه، گنجشک، دم دوز، پیرزن، کدو قلقله زن، کدو، شیر و شکر، روباه و لکلک، شیخ روباه، زور، گنجشک دنبک زن.

جلد دوم آن نیز هجده افسانه دارد: روباه پیر، پوپک، روباه سیاهپوش، شغال، روباه و خروس، سگ پیش نماز، کلاغ و روباه، عروس و مادر شوهر خل، دختر قاضی فگرگ خون خوار و روباه افسون کار.

در نوروز ۱۳۳۰، نیز افسانه دژ هوش ربا، و در نوروز سال ۱۳۳۱ داستان های دیوان بلخ با مقدمه ای از عباس اقبال و در اردیبهشت ۱۳۳۳ افسانه های بوعلی سینا انتشار یافت که شامل:

ادامه دارد....

بخش هفته موسیقی

میلاذ کیایی

(نوازنده سنتور، آهنگساز و مدرس موسیقی)

متولد روز اول مهر سال ۱۳۲۳ در تهران در خانواده ای پای به عرصه وجود نهاد که همگی اهل فرهنگ و ادبیات و شعر و موسیقی بودند. پدر ایشان با وجودی که در آن زمان از مشاغل مهم و بالای اداری برخوردار بود ولی هرگز آن مشاغل عالی رتبه افتخار ندانست و همواره به این افتخار میکرد که با هنر نقاشی، شعر، ادبیات و موسیقی سر و کار دارد و توانسته است فرزندانش را با هنر والای موسیقی مانوس سازد. همچنین پدر وی جزو اولین افراد بنیان گذار در تئاتر و سینمای ایران بوده و در چندین فیلم سینمایی فارسی نیز ایفای نقش نموده است. وی تار و سنتور را به سبک قدیمی به خوبی می نواخت و با چند زبان زنده دنیا بویژه زبان فرانسه به خوبی آشنا بود. از آنجایی که تولد میلاذ کیایی همزمان با پایان جنگ جهانی دوم بود، نام او را با الهام از شاهنامه‌ی فردوسی «میلاذ» نهادند. (لازم به یادآوری می باشد که اولین اسم میلاذ در تاریخ نامگذاری در ایران، بر طبق مستندات اداره سجل احوال و صدور شناسنامه متعلق به ایشان است.)

میلاذ کیایی از دوران طفولیت، ذوق و استعداد سرشاری نسبت به موسیقی از خود نشان داد. او نوازندگی سنتور را از سن هشت سالگی، ابتدا نزد پدر و سپس آموزش ردیف های موسیقی ایرانی را نزد برادر بزرگترش زنده یاد "ایرج کیایی" فرا گرفت، که در آن زمان از شاگردان با استعداد مکتب موسیقی استاد ابوالحسن خان صبا بود. ایرج کیایی، خودش نیز در نوازندگی این ساز، سبک و روش نوینی را ابداع نمود.

او فعالیت های هنری را از سن ده سالگی، در برنامه کودک رادیو آغاز کرد و پس از آن نیز در نوجوانی مسئولیت اجرای چند برنامه رادیویی و تلویزیونی به نامهای "احساس و اندیشه" و "بزم آدینه" را به مدت چهار سال عهده دار بود.

در سن هفده سالگی زمانی که در "دبیرستان خرد" تحصیل می کرد، در مسابقات هنری آموزشگاه های سراسر کشور در رشته موسیقی در ساز سنتور، مقام نخست را کسب نمود و در همان زمان به مدت پنج سال مدرس موسیقی کلاس های فوق برنامه موزیکولوژی وابسته به دانشگاه تهران شد. دمیلاد کیایی در رشتهی آهنگسازی از محضر چند استاد بزرگ کسب فیض نموده است و تا کنون متجاوز از یکصد قطعه آهنگ ساخته که اکثر آنها به وسیله ارکسترهای بزرگ و کوچک و همچنین گروه های موسیقی ملی اجرا و ضبط شده است. نام برخی از این قطعات به شرح زیر می باشد:

پگاه، ابر بی باران، سبزه زار، موسیقی روی تم های محلی ایران، چرا، یاد، حباب، یتیم، سه گاه، این شرح بی نهایت، سارا، قطعاتی برای سنتور و ارکستر، کوههای سفید، طلوع، راز آشکارا، گریز، مهر و ماه، شور و شادی، نقش تازه، گل آفتاب و ... که برخی از آنها موسیقی هایی است که برای هجده فیلم سینمایی و سریال تلویزیونی ساخته شده است. میلاد کیایی روی کوک سنتور نیز ابداعاتی نموده است و تالیفاتی هم در زمینه گامها و فواصل بین پرده های مقامات موسیقی ایرانی دارد، که در شرف چاپ و انتشار است. او از سال ۱۳۴۳، یعنی زمانی که دانشجوی دانشکده علوم تغذیه و بهداشت بود، به مدت هجده سال مدیر طرح و برنامه های فرهنگی و هنری کاخ جوانان بوده است. او در حال حاضر مدرس موسیقی و عضو هیئت امنای فرهنگ صوتی ایران است.

وی در سال ۱۳۸۰ موفق به دریافت درجه دکترای موسیقی در رشته نوازندگی و آهنگسازی از شورای عالی ارزشیابی هنرمندان کشور گردید و به همین مناسبت، استاد علی تجویدی، هنرمند صاحب نام و عالیقدر موسیقی ایران، با اینکه در آن زمان در بستر بیماری به سر می برد، طی مراسمی لوح افتخاری را به خاطر پنجاه سال فعالیت هنری، به ایشان اهداء نمود.

میلااد کیایی کنسرت هایی در کشورهای کانادا، فرانسه، آلمان، آمریکا، سوئد، هلند، انگلیس، استرالیا و چند کشور آسیایی اجرا نموده است و تاکنون شاگردان بسیاری تربیت کرده که عده ای از آنان به دانشکده های مختلف هنر در رشته موسیقی راه یافته و تعدادی نیز به درجات بالایی در هنر موسیقی رسیده اند.

برگرفته از کتاب راز آشکارا

برگرفته از کتاب "موسیقی کرال ایران" نوشته آقای دکتر حمید عسکری رابری

او به عنوان رهبر کر مرکز موسیقی، در تعالی موسیقی کرال، پس از انقلاب اسلامی، نقشی موثر و جایگاهی ستودنی داشته و گروهی از فعالان اثرگذار حوزه موسیقی کرال در دهه های اخیر از شاگردان او به شمار می رود.

شایان ذکر است که پرداختن به جنبه های مذهبی و ملی موسیقی کرال ارمنی که با آیین های قومی آرامنه ایران مرتبط است از دایره این تحقیق خارج بوده و مستلزم پژوهش دیگری است. در این مجال، تنها گروهی از موسیقی دانان ارمنی مرکز توجه قرار گرفته اند که در موسیقی کرال ایران، به معنای وسیع آن، نقش آفرین بوده اند. البته نباید این موضوع را نادیده انگاشت که شالوده ی تفکر موسیقایی همین شخصیت های اثرگذار بر روند موسیقی کرال ایران نیز، موسیقی کرال ارمنی، به ویژه تنظیم آواز های محلی بوده و از این جهت، تمامی فعالیت های کرال آرامنه به طور مستقیم یا غیر مستقیم بر شکل گیری و پیشرفت موسیقی کرال ایران تاثیرگذار بوده است، و این امر نیازمند شناخت کافی از موسیقی ارمنی و بررسی امکان تجلی آن تفکر موسیقایی در آثار کرال فارسی آهنگسازان ایرانی-ارمنی است. همچنین این موضوع نیز، نیازمند پژوهش مستقل دیگری است.

جشن اسفندگان

واژه اسفند (سپندارمذ) به معنی فروتنی مقدس است.

ابوریحان بیرونی در آثار الباقیه (ص ۳۰۱-۳۰۲) آورده است که ایرانیان باستان روز پنجم اسفند را روز بزرگداشت زن و زمین میدانستند. اگرچه منایع کهن، از جمله ابوریحان، این جشن را در روز پنجم اسفند ذکر کرده اند، ولی با توجه به تغییر ساختار تقویم ایرانی در زمان خیام و ۳۱ روزه شدن شش ماه نخست سال در گاهشماری ایرانی، تاریخ ذکر شده در منابع کهن را باید به روز کرد. امروز بعضی از زرتشتیان آن روز را در روز اسفند (سپندارمذ) برابر با ۲۹ بهمن در گاهشمار خورشیدی امروزین برگزار میکنند، اما بسیاری از پژوهشگران ایران شناس؛ از جمله ابراهیم پورداوود، جلیل دوستخواه، جلال خالقی مطلق، و پرویز رجبی زمان درست این جشن را پنجم اسفند می دانند و انتقال آن را به ۲۹ بهمن را نادرست می انگارند.

در این روز، مردان زنان خانواده را بر تخت شاهی می نشاندند و از آنان اطاعت میکردند و به آنان هدیه می دادند. این جشن مناسبتی برای مردان بود تا مادران و همسران خود را گرامی بدارند و چون یاد این جشن تا مدت ها ادامه داشت و بسیار باشکوه برگزار میشد همواره این احترام به زن برای مردان یادآوری میشد.

ایرانیان از دیرباز این روز را روز زن و روز مادر و در حالت کلی روز عشاق می دانستند.

بفش هشتم مکایت ها

کودکی وارد آرایشگاه شد، مرد آرایشگر در گوش مشتری خود گفت :

این احمق ترین کودک جهان است
الان برایت ثابت می کنم

سپس مرد آرایشگر اسکناس یک دلاری در یک دست و در دست دیگر یک سکه ۲۵ سنتی گذاشت، و به کودک گفت کدام را میخواهی

کودک سکه ۲۵ سنتی را برداشت و خارج شد ،
مشتری پس از خروج از آرایشگاه پسر را دید و از او پرسید :

چرا هر بار سکه ۲۵ سنتی را برمیداری؟!

پسر پاسخ داد : چون اگر یک دلاری را بردارم
بازی تمام میشود

حکایتی_از_بهلول

روزی یکی از دوستان بهلول گفت: ای بهلول! من
اگر انگور بخورم، آیا حرام است؟

بهلول گفت: نه!

پرسید: اگر بعد از خوردن انگور در زیر آفتاب دراز
بکشم، آیا حرام است؟

بهلول گفت: نه!

پرسید: پس چگونه است که اگر انگور را در خمره
ای بگذاریم و آن را زیر نور آفتاب قرار دهیم و بعد از
مدتی آن را بنوشیم حرام می شود؟

بهلول گفت: نگاه کن! من مقداری آب به صورت تو
می پاشم. آیا دردت می آید؟ گفت: نه!

بهلول گفت: حال مقداری خاک نرم بر گونه ات می
پاشم. آیا دردت می آید؟ گفت: نه!

سپس بهلول خاک و آب را با هم مخلوط کرد و گلوله
ای گلی ساخت و آن را محکم بر پیشانی مرد زد!

مرد فریادی کشید و گفت: سرم شکست! بهلول با
تعجب گفت: چرا؟ من که کاری نکردم! این گلوله
همان مخلوط آب و خاک است و تو نباید احساس
درد کنی، اما من سرت را شکستم تا تو دیگر جرات
نکنی احکام خدا را بشکنی!!

بفش نهم بهداشت دهان و دندان

سلامت دهان و دندان با چه بیماری‌هایی ارتباط مستقیم دارد؟

تحقیقات نشان می‌دهد که عدم رعایت بهداشت دهان و دندان می‌تواند ریسک ابتلا به بیماری‌های قلبی، التهاب غشای داخلی قلب، تولد زودرس جنین و کم وزن شدن نوزاد بعد از تولد را افزایش دهد. باکتری‌های موجود در دندان پوشیده وارد جریان خون می‌شوند و سبب ایجاد نوعی عفونت تهدیدکننده زندگی در دریچه‌های قلب می‌گردند.

چرا افراد مبتلا به دیابت باید بیشتر به بهداشت دهان و دندان توجه کنند؟

ابتلا به دیابت روی توانایی بدن برای مبارزه با باکتری‌ها مؤثر است. در واقع افرادی که به دیابت مبتلا هستند بیشتر در معرض ابتلا به عفونت‌های دهان و بیماری‌های لثه قرار دارند و از همین رو باید با کنترل سطح قند خون و رعایت بهداشت دهان و دندان از بروز مشکلات جدی جلوگیری کنند.

قدیمی ترین شعر جهان که شامل غزلی عاشقانه است بر روی یک سنگ...

قدیمی ترین شعر جهان که شامل غزلی عاشقانه است بر روی یک سنگ قبر ۴۳۰۰ ساله در مصر یافت شد؛ من عاشق زیبایی توام و آن را تحسین می کنم من تحت تاثیر این زیبایی ام!

"I love and
admire your
beauty I am
under it."

قدیمی ترین سروده های به جامانده به وداهای هندوان باستان بازمی گردد. از تاریخ سرایش وداها اطلاع دقیقی در دست نیست و تاریخ قدیمی ترین سروده ریگ ودا را از هزار تا پنج هزار سال پیش از میلاد مسیح پنداشته اند.

همان گونه که اشاره شد گاتاهای زرتشت نیز از سروده های کهن هستند. دیگر سروده ی قدیمی، گیلگمش نام دارد. حماسه گیلگمش نخستین منظومه ی حماسی جهان است.

آن جا که تاریخ تمام می شود اسطوره آغاز می شود؛ حماسه های بزرگ مبتنی بر اسطوره هستند و اسطوره های بزرگ بر پایه ی شرایط تاریخی بنا می شوند.

جهان چندین حماسه بزرگ را به خود دیده که تمامی آنها در بزنگاه های خطیری از تاریخ هر ملت ساخته شده اند.

سکولاریسم یا جدایی دین از سیاست در غرب

دین‌جدایی یا جداانگاری دین از سیاست، در لغت به معنای گیتی‌گرایی، دنیاگرایی، عقیده‌ای مبنی بر جدایی نهادهای حکومتی و کسانی که بر مسند دولت می‌نشینند، از نهادهای دینی و مقام‌های دینی است. این اندیشه، به صورت کلی، ریشه در عصر روشنگری در اروپا دارد. مفهومی‌هایی همچون: جدایی دین از سیاست، جدایی کلیسا و حکومت در آمریکا، و لائیسیته در فرانسه و ترکیه بر پایه سکولاریسم بنا شده‌اند؛ ولی در کشورهایمانند ایران، عربستان، افغانستان و عراق، حکومت‌ها با جدایی دین از سیاست، مخالف هستند.

دین:

در برخی ادیان، دین امری قدسی و ریشه در ماورای طبیعت دارد و در برخی دیگر دین ساخته و پرداخته دست بشر است. دیدگاه متفکران غربی و مسلمان نسبت به دین متفاوت است. بخش مهمی از این اختلاف‌ها به تفسیر و تعبیر متفاوت آنها از کلیت و جامعیت دین باز می‌گردد.

متفکران غربی:

تعریف دین با رویکردهای پدیدارشناختی، روان شناختی و جامعه شناختی:

- دین نتیجه تجربیات و احساسات افراد است.
- دین صرفاً مبین رابطه فرد و خداوند است.
- دین عبارت است از شناخت یک موجود فوق بشری که دارای قدرت مطلقه است و باور داشتن به خدا یا خدایان متشخص که شایسته اطاعت می باشند.

سکولاریزم در فرهنگ غرب در معانی زیر به کار می رود.

- ۱/ جدا انگاری دین و دنیا
- ۲/ غیر مقدس و غیر روحانی
- ۳/ عقلانیت
- ۴/ نوگرایی و مدرنیسم

فرهنگ آکسفورد سکولاریزم را "اعتقاد به این که قوانین، آموزش و امور اجتماعی" باید پیش از آن که بر مذهب استوار باشد، بر داده های علمی بنا گردد. تعریف نموده است. در عربی نیز دو کلمه "العلمانیه" و "العلمانیه" معادل سکولاریزم به کار رفته است. خواستگاه نظریه سکولاریزم اروپای مسیحی بوده است و دنیای غرب پس از رنسانسو تحولات عظیم قرون وسطی به گفتمان سکولاریزم روی آورد.

"Science is what you know. Philosophy is what you don't know" - Bertrand Russell

Concentrati sul migliorare te stesso, non sul pensare di essere migliore. (Bohdi Sanders)

Счастлив не тот, у кого много, а тот, кому хватает.

ما جهانی را که می بینیم، توصیف نمی کنیم؛ ما
جهانی را که توصیف می کنیم، می بینیم.
“رنه دکارت”

Դո՛ւ՛
երկու տա՛ռ,
Դո՛ւ՛
հասարա՛կ մի դերանուն,
Եվ ընդամենն այդ քո երկո՛ւ հատիկ տառով
Այս բովանդակ աշխարհին ես ինձ տեր անում...

مصاحبه

مصاحبه دیدنی این هفته را با استاد قاسم علی دماوندی در مورد هنرمند فقید کلنل علی نقی وزیری را در پیج اینستاگرام دنیال کنید. بخش پایانی مصاحبه هم اکنون در کانال تلگرامی و اینستاگرام پخش خواهد شد.

Instagram: @anita_arzoomanian

t.me/aniletters

هر چهارشنبه منتظر حضور شما در شبکه های اجتماعی و سایت رسمی مجله هستیم.

www.aniletters.com